

MOMCO

M

Mamos kaltė.

Du žodžiai, kuriuose slypi tiek emocijų!

Niekas man nesakė kiek daug kaltės jausmo atsiras susilaukus pirmojo vaiko. Neišsimiegojusi visą dieną stengdavausi tiesiog dirbti ir sugalvoti, kaip būti su šiuo brangiu žmogeliuku. O iš žmonių nuolat girdėdavau kaip dabar reikia džiaugtis kiekviena minute, nes vos ne po akimirksnio vaikas išeis iš namų. Supratau, kad tuose žodžiuose slypi meilė ir geri ketinimai, bet tie žodžiai manęs nepalaikė. Atvirai kalbant, - erzino.

Nepavyko maitinti krūtimi, todėl maitinau mišinuku ir graužiausi, kad negaliu net pamaitinti savo vaiko kaip norėčiau. Vieną dieną, išėjus su dukra pasivaikščioti, keistas nepažįstamasis pasakė “kokios užimtos jūsų rankos”. Supykau, pagalvoju “taip, taip, užimtos, ačiū už komentarą”. Dėl hormoninių pokyčių ir nesibaigiančių kasdieninių darbų dažniausiai buvau nusivylusi, bei fiziškai ir emociškai išsekusi. Tuo metu atrodė, kad man kur kas labiau padėtų frazė “**aš tave matau...**”.

Nors šio vaikelio laukiau 10 metų, nežinojau, kaip pasikeis gyvenimas. Augindama dukrytę patyriau daug ypatingų akimirų, bet vis abejodavau savimi. Jai augant, dažnai jausdavausi kalta, svarstydavau, ar aš pakankamai dirbau, o gal persistengiau? Gal dukra per daug laiko praleido prie ekrano, kol aš skubėjau užbaigti kokį nors darbą? Ar teisingai nusprendžiau, ar suklydau? Jausdavausi kalta, kai greitai susinervindavau, o susinervinti, būkime atviri, mums visiems pasitaiko ir tuo nesididžiuojame. Prašiau Viešpaties kantrybės ir supratimo. Kai kuriomis dienomis verkdavau dėl to, ko negalėjau kontroliuoti. Kodėl verkiau vonios kambaryje? Vėl ir vėl nagrinėjau ar sukūriau stebuklingiausias motinystės atostogas ir padariau viską ką galiu, nes vieną dieną tai taps prisiminimais. Nerimavau, nes buvau visiškai išsekusi. Iš savęs reikalavau maksimumo - taip kovojau su savuoju kaltės jausmu.

Mama, aš tave matau... Tiesą sakant, nėra vieno teisingo motinystės kelio. Yra daugybė puikių kelių ir kiekviena einame savuoju.

Kaip kiekvieną dieną atiduodame tiek kiek galime, pasiruoškime ir priimti. Džimas Kvakis yra pasakęs: „tomis dienomis, kai jaučiate, kad turite tik 40%, ir jūs atiduodate 40%, iš tikrųjų atiduodate 100%“. Taip!

Žengdamos motinystės keliu, kiekvienu laikotarpiu jūs keičiatės, kaip ir jūsų vaikas. Vikšras išsirita iš kiaušinėlio ir žino tik tiek, kad jis yra vikšras. Vikšro tikrovė yra vikšro gyvenimas: kasdien jis ropoja ant augalų, ėda jų lapus ir šildosi saulėje. Vieną dieną instinktas liepia jam susukti kokoną. Ar vikšras

supranta, kad šis veiksmas yra jo jau pažįstamo gyvenimo mirtis ir naujo pradžia? Nesu tikra. Kokone vikšras virškina save. Jis suardo kas jam nebereikalinga, kad galėtų virsti tuo, kuo turi būti: gražiu drugeliu. Besiritant iš kokono gyvenimas visai kitoks nei vikšro. Besistengiant išsilaisvinti iš kokono, jis išsivaduoja iš savo senojo prado. Tuo metu drugelis per savo kūną stumia skysčius, kad tinkamai išskleistų sparnus. Tiesą sakant, jei vikšras nesistengs viso proceso metu, jis negalės tapti drugeliu. Per anksti išlaisvinus drugelį iš kokono, jis greičiausiai bus suluošintas ir niekada savarankiškai neskraidys. Tačiau kai šis sudėtingas procesas baigiasi, drugelis nebešliaužioja ant sodo augalų ir nebesimaitina lapais. Buvęs vikšras dabar skraido po sodą žvilgančiais sparnais ir geria gėlių nektarą.

Mes motinos, taip pat turime pereiti tą metamorfozę. Nuostabu, kad ir mes atrandame savo naują tikrovę, paleisdamos tai ką jau žinome, ką pažįstame... „Tai pasaulio pabaiga“, - pasakė vikšras susisukęs į kokoną. „Tai pasaulio pradžia“, - pasakė drugelis pirmą kartą išskleidęs sparnus.

Kelionėje su Dievu išgyvename panašius mirties ir atgimimo etapus. Gali būti baisu, pagalvojus apie mus supantį pasaulį, jo nuolatinę kaitą ir didžiulius kultūros ir visuomenės pokyčius. Kam prisiimame pasaulio problemų svorį? Tai neįmanoma užduotis.

Galime derintis prie besikeičiančio pasaulio, tačiau ar ne prasmingiau būtų keistis pačiai, kad... pasaulis sektų paskui mus? Būtent taip ir veikia gyvenimas. Tačiau, jei neatsisakysime senų dalykų, kad taptume tuo kuo turime tapti, - niekas nesikeis.

Kai nuolat siekiame būti geriausia savo versija, atskleisti savo didžiulį potencialą, svarbiausia, kad gyventume kaip Dievas kviečia. Tai Jis dovanojo mums šį gyvenimą ir šį vaiką, kad mums būtų geriau.

Mūsų laukia daug nuostabių dalykų. Jei į pasaulį žvelgiame per Dievo Žodį (Šventąjį Raštą), kintančiame pasaulyje atpažinsime tiesą. Kristus kitus žmones veda per jus. Dievas jums patikėjo šią mažą sielą, nes esate pilnai pasirengusi tokia, kokia esate. Nebereikia jausti jokios mamos kaltės, nors suprantu, kad tai lengviau pasakyti, nei padaryti.

Žvilgsnis iš kitos perspektyvos. Mamos darbas ir tavosios dovanos yra ne kas kita kaip stebuklas. Dievas naudojasi motinyste, kad vestų mus į šventumą. Sudėtingos aplinkybės, bemiegės naktys, komplikuoti klausimai yra didelis svoris, tai tiesa. Tačiau nepamirškime, kad sunkumuose slypi tikslas, o džiaugsmas, kurį patiriame sunkumuose atsiremdami į Dievą yra TIKRAS! Jau nekalbant apie tai, kad su meile drausmindamos savo vaikus atliekame dievišką darbą. Mums kasdien Dievas tarsi sako “aš tave matau, mama... kaip tu žongliruoji kasdienybė”.

Kartais atsidursite už savo komforto zonos ribų, suabejosite savimi. Tada atsiminkite, kas būtų jei vikšras abejotų ar jis pajėgs susukti kokoną, ar jis pajėgs išsivaduoti iš jo, neišdrįstų kovoti ir beveik mirti, kad taptų gražiu drugeliu, kuriuo jam ir buvo lemta tapti.

Išskleisk sparnus, mano drauge. Dievas sukūrė tave didybei, o tu kasdien rašai savo istoriją. Kurį laiką gal knisiesi purve, lėtai judėdama per gyvenimo sodą. Įvairiausios kovos tave išbandys ir perkeis. Ateis laikas,

kai išsivaduos iš savojo kokono ir pakils aukštyn. Būk pasirengusi priimti didybę, kurią, tiesą sakant, Dievas parengė Tau ir Tavo šeimai, kad ir kaip sunkiai bei chaotiškai gyventum šiuo metu.

Šiandien, užuot susitelkusi į kamuojantį mamos kaltės jausmą, užuot galvojusi apie viską, kuo dar nesi, sutelk dėmesį į tai kas esi, ir svarbiausią - šiandienos darbą. Tu tikrai pakeliui į skrydį!

Pagal MOMCo medžiagą parengė Lietuvos šeimos centras 2024 m. spalio 10 d.

